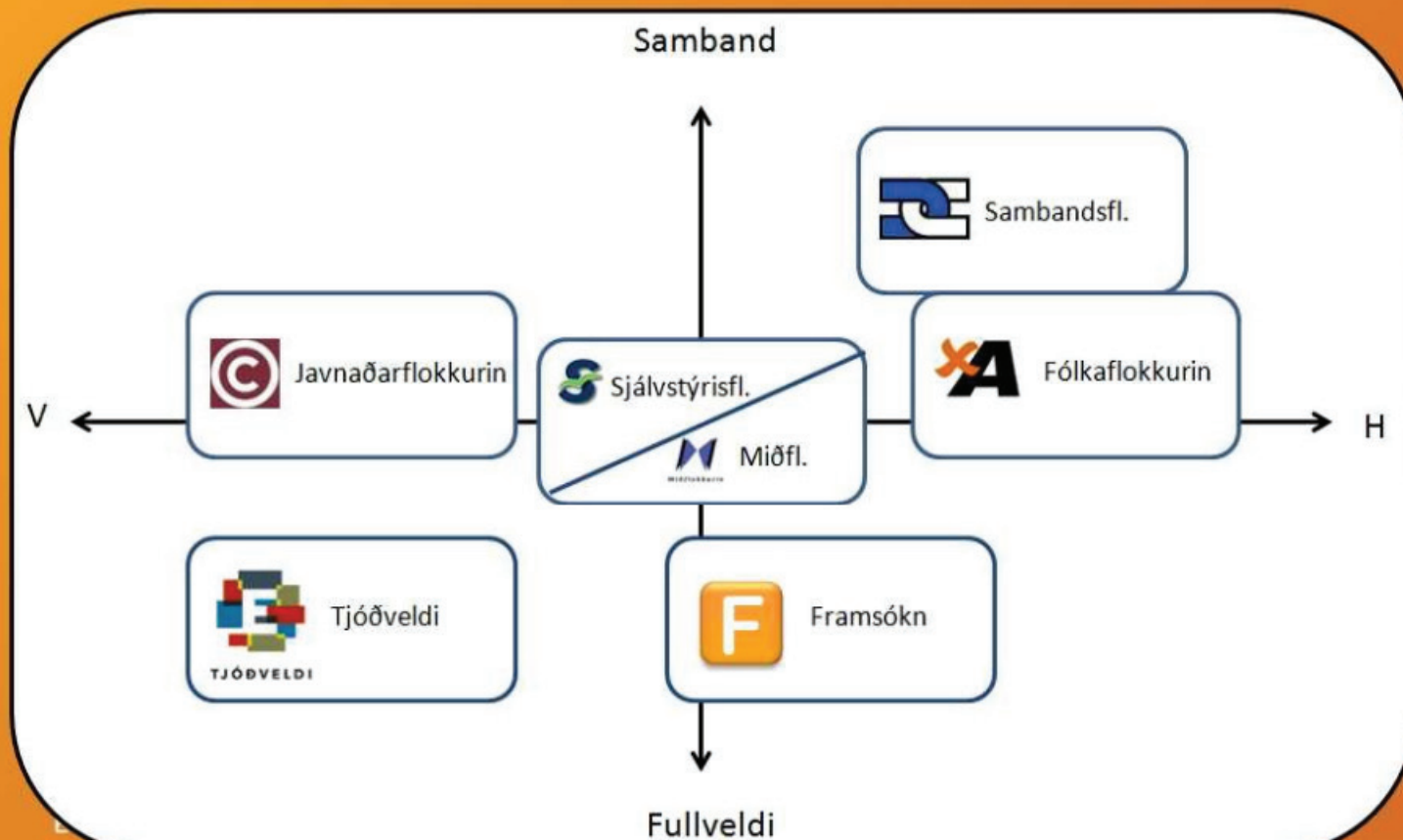

- Framsókn er ein liberalur flokkur, sum gongur um miðuna og ávegis út á høgravongin, sigur Poul Michelsen. Soleiðis sær politiska landslagið út í lätuni, sambært Framsókn

Politiska landslagið

F

tað skal verða samfelagnum lív lagað í framtíðini.

Tú má vita, hvar tú er, um tú skal vita, hvar tú fer. Føroyingar sita ikki við borðið nakrastaðni, meðan allur heimurin er í rembingum og nýggjar leiðir og møguleikar verða troyttir. Vit eru ikki við har. Sjálvstýrið okkara frálíku svimjarar mugu svimja undir hentleikaflaggi.

Sitandi samgonga hevur snarað kumpassið til høgru, sum lögmaður hevur tikið til fleiri ferðir. Hvussu verða sjónarmiðini hjá Framsókn, sum eisini er á politiska høgraveinginum, ikki umboða í hesum samgonguskjalinum?

- Tað er munur á teimum, sum eru konservativ og teimum, sum eru nýskapandi. Framsókn er ein liberalur flokkur, sum gongur um miðjuna og ávegis út á høgravongin.

Tað er samanfall millum tað sum landsstýrið ger, og tað sum Framsókn vil. Tó vildu vit, at flatskatturin var meira sosialur, so fleiri høvdu fingið gagn av honum, og at barnafamiljurnar samstundis fingi munandi figgjarligan styrk.

Okkara uppskot til skattalætta hevði sett ferð á búskapin í einum breiðari høpi enn vit siggja nú.

Flatskatturin hevur ikki havt tann virknað, sum lýst verður fyri. Gamaní, fleiri bilar eru seldir, men forbrúkið á vanligum brúksvörum er ikki hækkað. Hetta sigur okkum so mikið, at tað eru bara tey, sum frammanundan høvdu rimiliga góðan búskap, sum fáa nakað burtur úr skattalættingini, men tann stóra mannaskaran, sum eisini hevur tørv á rúmligari ræsum, fær einki.

Mongu ivamálini við forskattingini av pensjónum hava elvt til, at fólk ken- na seg ótrygg, stúra og brúka heldur pengarnar at rinda skuld niður. Vit í

Framsókn skutu upp at figgja lættan við tilfeingisgjald, uppboðssølu av fiski, sjómannafrádrátti og rentufrádrátti heldur enn at gera seg inn á pensjónirnar. Okkara skattaumlegging kostaði 60 milliónir krónur meira enn tann hjá samgonguni.

Landsstýrismaðurin í figgjarmálum hevur tveitt um seg við tilvildarlíggum tiltøkum og sparingum, sum birta óvissur og skapa órógv. Tilvildin ræður. Eg skal ikki siga, at hatta ikki er rætta leiðin, men eingin veit tað við vissu. Nú bíða vit bara. Ríggjar tað, so er tað at fegnast um – men tá er tað meira hepn enn skil. Ríggjar tað ikki, hvat hundan so? Tað vendist ikki aftur. Hatta er ikki leisturin at arbeiða eftir.

Tit lovaðu at røra í grýtuni, tá Framsókn varð stovnað. Hava tit tað?

- Eitt av endamállum er at fáa hug- sjónirnar aftur í føroyskan politikk. Framsókn vil tekna linjurnar upp og samstundis virka fyri samstarvi tvørtur um floksmørk. Tað er at røra í grýtuni. Eg var serstakliga errin, tá Sambands- flokkurin, Javnaðarflokkurin, Fram- sókn og Tjóðveldi í fjør skrivaðu undir sama skjal. Tá ásaðnaðu vit, at vit hava felagstrupulleikar, sum bert kunnu loysast við breiðum semjum – sama, um tú er sambandsinnaður ella tjóðskaparsinnaður. Minnilutasam- gongan er higartil besta dømið um, at tú kann samstarva tvørtur um mørk.

Hetta kann gerast uttan at selja út av tínum virðum ella krevja, at grundvirð- ini hjá flokkunum skulu setast í veð. Tað var tað, sum lögmaður kravdi av okkum til samgongusamráðingarnar; at vit skuldu góðtaka at hækka ríkis- veitingina og at bannlýsa øll etisk mál.

Men tað hevur eftir øllum at døma ikki eydnast at fáa samstarv tvørtur um floksmørk í

hesum samgongusamstarvinum.

- Nei. Høvuðsorsøkin er stóri ruðuleikin og ótryggleikin sum valdar í politisku skipanini. Enn kveistrar samgongan til viks øll uppskot, sum andstøðan kemur við. Við tíðini fer hetta ikki at eydnast henni, og samgongan fer at ásaðna, at tørvur er á breiðari grundarlagi at virka á. Hetta kemur til sjóndar longu í heyst.

Eitt sermerki hevur verið, at sam- gongan ikki bara hevur nóg mikið í sær sjálvari – hon hevur enn tá sína egnu andstøðu. Hetta er ikki bara ein trupul- leiki fyri samgonguna, men eisini fyri okkum, sum eru í andstøðu. Útmeld- ingarnar eru so ymiskar, at tær bera brá av politiskari óreiðilighæit. Vit vita heilt einfalt ikki, hvat funnið verður uppá næstu ferð. At samgongan so- leiðis er í andstøðu við seg sjálva, tað hava vit ikki sæð fyrr. Hetta er ikki gott fyri álitid á politisku skipanina, sum frammanundan ikki hevur størsta trú- virði millum manna. Álit á politisku skipanina er ein fyrirtreyt, um fólk skulu trívast her og lata seg eggja til avrik og brøgd.

Sum sagt, so fer hetta arbeiðsalagið hjá samgonguni ikki at røkka. Framsókn vil tí framhaldandi taka undir við góð- um gagnligum uppskotum, sama um hesi koma frá samgonguni ella and- støðuni.

Kunnu vit ikki skjóta ein hvítan píl eftir at fáa floksdisiplin í føroyskan politikk?

- Eg kann bara siga fyri okkara við- komandi, at Framsókn vil ikki hava fornermaðar politikarar í flokkin. Tey, sum verða partar av flokkinum skulu góðtaka virðisgrundarlagið hjá flokki- num og virka politiskt út frá hesum. Tað er krav. Flokkurin rúmar sjálv- andi nógvum sjónarmiðum, men tey, sum ikki taka undir við virðisgrundar- lagnum, eru ikki við. Tað er so einfalt. Framsókn er ein liberalur flokkur, har

frælsisvirðini eru grundstøðið, og sum vil, at tjóðarfrælsi, persónligt frælsi og vinnufrælsi altíð eru á dagsskrá. Yvir- skipaða ideologiin má inn aftur í før- oyskan politik, so fólk vita, hvat tey fáa, tá tey velja ein flokk. Hetta vilja vit í Framsókn.

Tíverri er støðan í dag, at fólk velja eitt valevni hjá einum flokki, tí við- komandi umboðar teirra áhugamál, meðan ein annar á sama lista verður valdur, sum gongur beint ímóti teirra áhugamálum.

Javnaðarflokkurin og Tjóðveldi hava áhaldandi víst á skeivleikar við politikkinum, sum samgongan førir. Tit hava greiðar meiningar um, hvat sømir seg best, men hava verið lutvíst kúrrir. Er ikki stór andsøgn í tí?

- Tað er ikki lætt at fáa rúmd í fjøl- miðlunum sum lítill flokkur. Vit sleppa ofta ikki við, tá politisk mál verða við- gjørd. Vit hava kanska heldur ikki gjørt um okkum við lesarabrøvum og øðrum átøkum. Orsøkin er eisini, at flokkurin roynir at finna fótafestið í hesum politiska meldrinum. Tað krevur sítt at skipa ein nýggjan flokk.

Vit høvdu møguleikan at fara í sam- gongu. Tóku vit av, hevði flokkurin helst ein landsstýrissess í dag, sum var upplagdur kjansur at gera vart við okkara politikk, men vit fara ongantíð at svíkja tvey av okkara frælsisvirðum fyri at fáa henda møguleikan. Tað vilja vit ikki. Eitt annað er, at kravið, sum lögmaður setti okkum, var óforskamm- að og ein beinleiðis roynd hjá honum at forkoma tilgongdini hjá Framsókn.

Vit eru varin í tilgongdini sum and- støðuflokkur – vilja vísa ábyrgd og virka mennandi í politisku skipanini.

Hinvegin eru vit í Framsókn sann- førd um, at ein flokkur sum umboðar liberalu virðini, hevur politiskt lív lag- að.